

ការកំណត់ម៉ាស៊ីនថតសម្រាប់ការថតរូបវត្ថុសម្បត្តិវប្បធម៌

វិធីសាស្ត្រដែលមិនត្រូវការកុំព្យូទ័រ

ដូចដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងអត្ថបទស្តីអំពី “របៀបថតរូប” អង្គចងចាំទិន្នន័យរបស់រូបភាពដែលថតដោយឌីជីថលមានពីប្រភេទគឺ RAW (នៅពេលថតរូប មានតែបរិមាណពន្លឺដែលចាប់បានដោយម៉ាស៊ីនថតប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានកត់ត្រា។ បន្ទាប់មកត្រូវបន្ថែមព័ត៌មានដែលចាំបាច់ និងកែសម្រួលអោយចេញជារូបភាព) និង JPEG / TIFF (នៅក្នុងម៉ាស៊ីនថតទទួលបានដោយខ្លួនឯងនូវបរិមាណចាំបាច់នៃពន្លឺដែលចាប់បាន។ បន្ទាប់មក ម៉ាស៊ីនថតបំប្លែងទិន្នន័យទាំងនោះនៅក្នុងម៉ាស៊ីនផ្ទាល់អោយទៅជារូបភាពដោយស្វ័យប្រវត្តិ) ។ ភាពខុសគ្នារវាងប្រភេទនៃរូបភាពទាំងនេះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម។

ប្រភេទ	ការកែសម្រួល	តើវាសមស្របសម្រាប់ការកែតម្រូវរូបភាពនៅពេលក្រោយឬទេ?
RAW	អាចបើក និងកែរូបភាពជាមួយកម្មវិធី RAW	សមស្រប
JPEG	អាចបើក និងកែរូបភាពជាមួយកម្មវិធីទូទៅ	មិនសមស្រប
TIFF	អាចបើក និងកែរូបភាពជាមួយកម្មវិធីទូទៅ	សមស្រប

វិធីសាស្ត្រក្នុងការកែសម្រួលទិន្នន័យប្រភេទ RAW ដោយប្រើកម្មវិធី ក៏ដូចជាការបំប្លែងទិន្នន័យរូបភាពជា JPEG រឺ TIFF ស្រាប់ គឺសមបំផុតសម្រាប់ថតរូបវត្ថុសម្បត្តិវប្បធម៌ដែលទាមទារឲ្យមានពណ៌ និងទំហំរូបភាពត្រឹមត្រូវ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ គឺចាំបាច់ត្រូវមានកុំព្យូទ័រ និងកម្មវិធីបំប្លែងរូបភាព គ្រិតទិន្នន័យប្រភេទ RAW ផ្ទាល់ មិនអាចប្រើការបានឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ទិន្នន័យប្រភេទ JPEG គឺជាប្រភេទរូបភាពដែលត្រូវបានគេប្រើយ៉ាងទូលំទូលាយ និងសមស្របសម្រាប់ប្រតិបត្តិការដោយសារតែទំហំរបស់វាតូច។ ដោយគ្រាន់តែកំណត់មុខងារក្នុងម៉ាស៊ីនកាមេរ៉ា (Camera Setting) ឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅពេលថត គេអាចប្រើទិន្នន័យ JPEG ដែលបង្កើតដោយម៉ាស៊ីនថតផ្ទាល់បាន ទោះបីជាការថតរូបវត្ថុសម្បត្តិវប្បធម៌ក៏ដោយ ។

○ **អំពីការកំណត់មុខងារសម្រាប់ថត**

ម៉ូតសម្រាប់ថត (Shooting mode) និងការកំណត់សម្រាប់ថត

ដូចបានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងលើរូបភាព JPEG ដែលបង្កើតដោយម៉ាស៊ីនកាមេរ៉ា គឺមិនសមស្របសម្រាប់ការកែសម្រួលនៅពេលក្រោយទេ ពីព្រោះនៅពេលរូបភាពត្រូវបានកែដោយប្រើកម្មវិធីអាចធ្វើអោយរូបភាពកាន់តែមិនល្អ ហើយគុណភាពរូបក៏កាន់តែទាបដែរ។ អ្វីដែលល្អបំផុត គឺរក្សា និងប្រើប្រាស់រូបភាពដើមដែលយកចេញពីម៉ាស៊ីនកាមេរ៉ាផ្ទាល់តែម្តង។

ដូច្នេះ ជាការចាំបាច់ក្នុងកំណត់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវសម្រាប់ការថត លើចំណុចខាងក្រោម

១- ហ្វុកស៊ីង (Focusing)

ទោះបីជាការតំលើងម៉ាស៊ីនថត (Camera Setting) និងពិនិត្យពណ៌បានត្រឹមត្រូវក៏ដោយ ប្រសិនបើ Focusing មិនសមរម្យទេ វាពិបាកក្នុងការទទួលបានរូបភាពល្អ។ ជាទូទៅម៉ាស៊ីនថតដ៏ថ្មីថ្មោងប្រភេទជំនាញច្រើនមានមុខងារ Focus ស្វ័យប្រវត្តិ ដែលហៅថា (AF) ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ចំណុច Focus ដែលត្រូវផ្ដោតលើមានច្រើនអាស្រ័យលើវត្ថុដែលត្រូវថត ដែលមុខងារ Autofocus មិនអាចចាប់បានចំណុចដែលត្រូវថតទាំងនោះបាន។ ម៉ាស៊ីនថតដ៏ថ្មីថ្មោងភាគច្រើននាពេលបច្ចុប្បន្នអាចថតផ្ទាល់នៅលើអេក្រង់ខាងក្រោយ។ ទោះបីមិនអាចមើលឃើញចំណុច Focus ដែលត្រូវផ្ដោតក្នុងកញ្ចក់ឆ្លុះ (Viewfinder) ក៏ដោយ គេអាចប្រើអេក្រង់ក្រោយពង្រីកមើលផ្ទាល់ និង Focus បានយ៉ាងច្បាស់។

២ ពន្លឺ

នៅក្នុងការថតរូបជាឯកសារ ចំពោះវត្ថុមួយដែលត្រូវថតដោយប្រើពន្លឺ វាជាការចាំបាច់ណាស់ក្នុងគិតអំពីបរិមាណពន្លឺដែលសមស្របដែលប៉ះទៅនឹង Sensor។ ជាពិសេសក្នុងករណីថតជាប្រភេទ JPEG ដែលជារូបពិបាកនឹងកែសម្រួលនៅពេលក្រោយនោះ វាចាំបាច់ត្រូវគិតអំពីពន្លឺឱ្យបានត្រឹមត្រូវអំឡុងពេលថត។ អ្នកអាចប្រើពន្លឺស្វ័យប្រវត្តិ (AUTO) បាន ប៉ុន្តែត្រូវចាំបាច់កែតម្រូវពន្លឺលើវត្ថុដែលត្រូវថត។ ជាការងាយនោះគឺ ត្រូវយល់អំពី អ៊ីស្តូក្រាម (Histogram) និងប្រើមុខងារអ៊ីស្តូក្រាមបង្ហាញក្នុងការមើលដើម្បីពិនិត្យមើលការថតនីមួយៗ។ ប្រសិនបើថតនៅក្រោម (Under) ត្រូវកែបន្ថែមពន្លឺ ប៉ុន្តែបើលើស (Over) ត្រូវកែបន្ថយពន្លឺ។ ដូចបានបង្ហាញនៅក្នុងអត្ថបទស្តីអំពី “វិធីថតរូប” វត្ថុសិល្បៈដែលត្រូវថតគឺភាគច្រើននៅនឹងគ្មានចលនា ដូច្នេះជាទូទៅគេប្រើ Av ម៉ូតដើម្បីថត ។

៣-ការតំលើងម៉ាស៊ីនកាមេរ៉ា

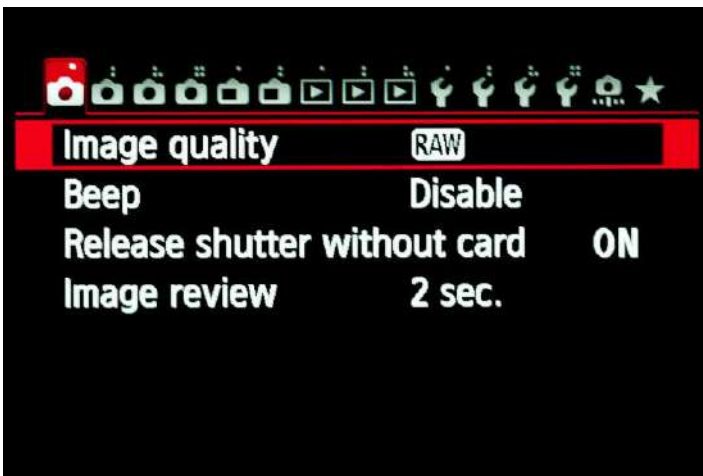
កត្តាធំបំផុតដែលកាត់បន្ថយភាពជាក់លាក់នៃរូបភាព គឺភាពរំញ័រនៃរូបភាព។ ដូច្នេះនៅអំឡុងពេលថត វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការប្រើដើងកាមេរ៉ាដែលមាំ ហើយប្រើខ្សែ និងឧបករណ៍កំណត់ពេលវេលាដោយខ្លួនឯងដើម្បីថត។ ព្រមទាំង ជៀសវាងការប៉ះម៉ាស៊ីនកាមេរ៉ា ។

1 សំដៅលើកញ្ចក់មូលនៅផ្នែកខាងលើម៉ាស៊ីន សម្រាប់ឆ្លុះមើលនៅពេលថត។

○ អំពីការកំណត់ MENU ម៉ាស៊ីនថត

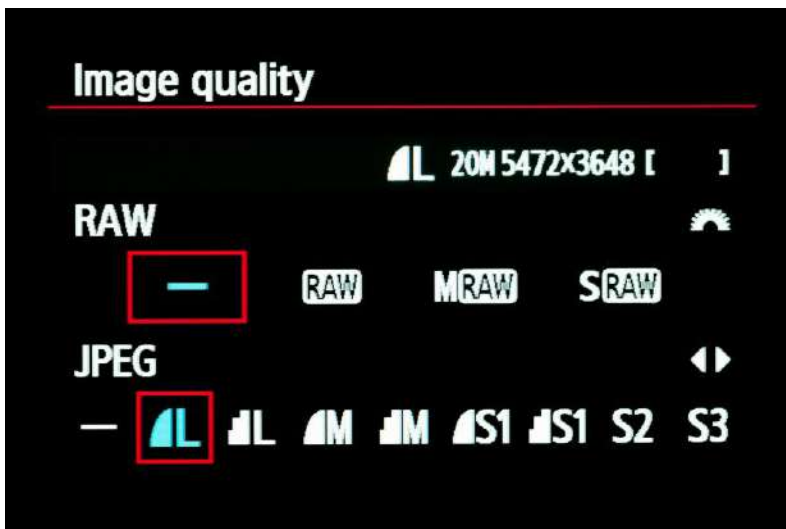
ជាឧទាហរណ៍នៅទីនេះសូមលើកយកផ្ទាំងបង្ហាញ MENU របស់ម៉ាស៊ីន Canon ព្រមជាមួយរូបភាពដែលបានថតមកពន្យល់ជាជំហាន ៗ ។

ការកំណត់របៀបថត នៅពេលចង់បញ្ចេញរូបភាពពីម៉ាស៊ីនកាមេរ៉ាជា JPEG ដំបូងត្រូវចូលកន្លែងសម្រាប់កំណត់របៀបថត។ សម្រាប់ម៉ាស៊ីន Canon សូមជ្រើសរើសយក “ImageQuality” ។

អេក្រង់បង្ហាញរបស់ម៉ាស៊ីន Canon

អ្នកត្រូវកំណត់ជ្រើសយក Image Quality ។ នៅលើអេក្រង់នេះ គឺបានជ្រើសរើសប្រភេទរូបភាព 「RAW」 ។

សម្រាប់ការថតជា JPEG សូមជ្រើសរើស 「— (none) 」 ដែលបង្ហាញអេក្រង់ RAW បន្ទាប់មកជ្រើសរើស JPEG ។ នៅលើអេក្រង់ក្នុងជួរ JPEG មាន L, M, S1 និង S2 ដែលជាទីតាំងសម្រាប់កំណត់ប្រភេទនៃទំហំរបស់រូបភាពផ្សេងគ្នា។ រូបភាពដូចស្ថាបកង្ការនៅផ្នែកខាងឆ្វេង គឺបង្ហាញខុសគ្នានៃគុណភាពរបស់រូបភាព។ រូបភាពខាងលើគឺគុណភាព

របស់រូបភាពខ្ពស់ ចំណែកកង្ហារោងដូចកាំជណ្តើរគឺគុណភាពរបស់រូបភាពទាបជាង ។

ភាពខុសគ្នានៃទំហំរបស់រូបភាពនីមួយៗមានដូចខាងក្រោម ៖

រូបភាពទំហំ L (ធ្វេង) និងរូបភាពពង្រីក (ស្តាំ)

រូបភាពទំហំ M (ធ្វេង) និងរូបភាពពង្រីក (ស្តាំ)

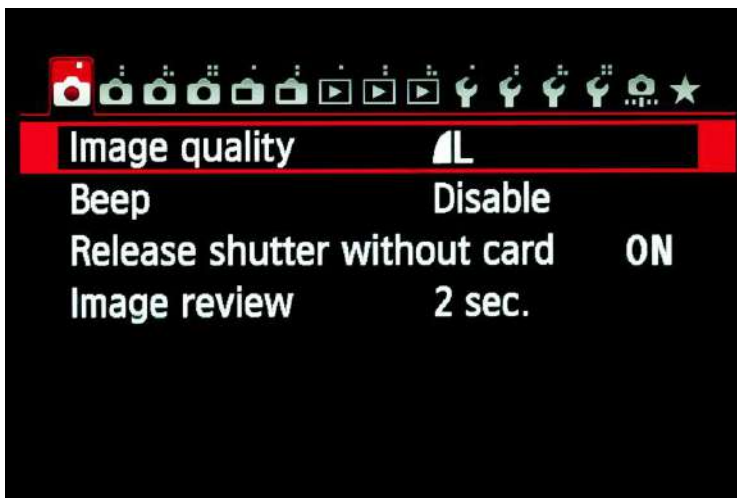
រូបភាពទំហំ S1 (ធ្វេង) និងរូបភាពពង្រីក (ស្តាំ)

រូបភាពទំហំ S2 (ធ្ងន់) និងរូបភាពពង្រីក (ស្អាត)

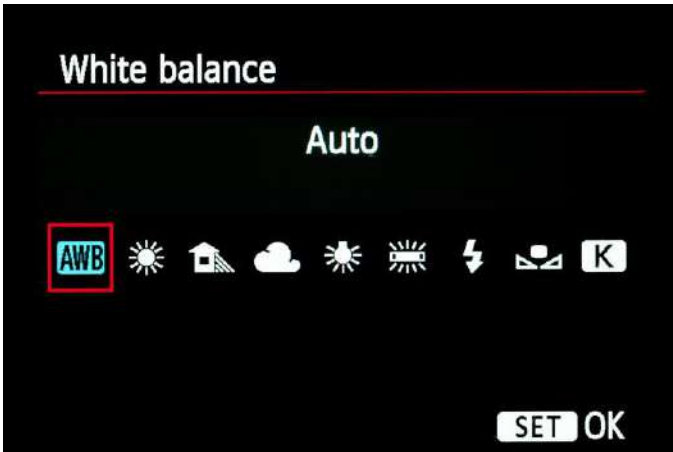
ទំហំនៃរូបភាពកាន់ធំ គឺអាចការប្រើបានកាន់តែយ៉ាងទូលាយ។ ពេលគឺវាអាចពង្រីកមើលបាន ឬក៏អាចប្រើសម្រាប់ការបោះពុម្ពផងដែរ។ ដោយសារ JPEG គឺជាប្រភេទខ្នាតបង្រួមអាចធ្វើឲ្យទំហំឯកសារតូច ដូច្នេះទំហំរូបភាពកម្រិតជ្រើសរើស (ទំហំ L) ដែលផ្តល់នូវគុណភាពរូបខ្ពស់ពីម៉ាស៊ីនកាមេរ៉ា។

ក្នុងឧទាហរណ៍នេះ គឺការកំណត់យករូប JPEG ទំហំរូបធំ “L” និងគុណភាពរូបភាពខ្ពស់។

ការកំណត់តុល្យភាពពណ៌ស (White balance setting)

ការថតដោយប្រើពណ៌ត្រឹមត្រូវ គឺជារឿងសំខាន់បំផុតនៅពេលថតវត្ថុសិល្បៈ។ សម្រាប់ការថត ម៉ាស៊ីនកាមេរ៉ាចាំបាច់ក្នុងការចាប់ផ្តើមដោយកំណត់លក្ខខណ្ឌភ្លើងបំភ្លឺ និងពន្លឺព្រះអាទិត្យ។ ក្នុងករណីភាគច្រើន ការជ្រើសរើសតុល្យភាពពណ៌សដោយស្វ័យប្រវត្តិធ្វើឱ្យវាមើលទៅដូចជាធម្មជាតិ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលដែលថតដោយប្រើអំពូល និងក្នុងករណីអាកាសធាតុស្រទំមានពពក វាមិនមែនតែងតែរំពឹងថានឹងអាចកំណត់ពណ៌បានត្រឹមត្រូវនោះទេ។

ការជ្រើសរើសតុល្យភាពពណ៌សដោយស្វ័យប្រវត្តិ

ករណីភាគច្រើន ដំបូងវាត្រូវបានជ្រើសរើសដោយស្វ័យប្រវត្តិ។

**ការថតដោយប្រើ
ជ្រើសយកមុខងារតុល្យភាពពណ៌សដោយ
ស្វ័យប្រវត្តិ (Auto white Balance) -និងប្រើ
អំពូលបំភ្លឺ**

ជាមួយនឹងមុខងារតុល្យភាពពណ៌សដោយស្វ័យប្រវត្តិ (Auto white Balance) វាមិនអាចទៅរួចទេក្នុងការបង្កើតឡើងវិញនូវតុល្យភាពនៃពណ៌ក្រហមបានត្រឹមត្រូវឡើយ។

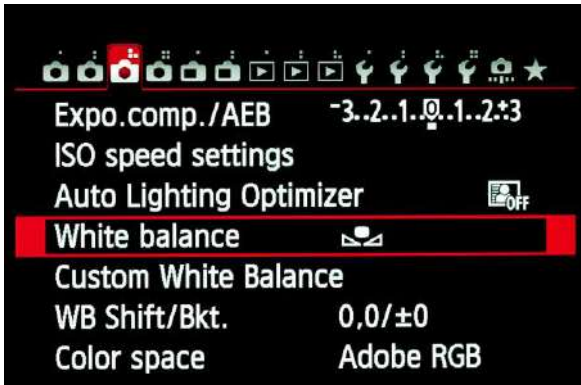

**ការថតដោយប្រើ
ជ្រើសយកមុខងារអំពូលបំភ្លឺស្វ័យប្រវត្តិ -និងប្រើ
អំពូលបំភ្លឺ**

របៀបនៃការថតប្រើមុខងារអំពូលភ្លើង គឺគេផ្ទៀងផ្ទាត់ និងធ្វើមានតុល្យភាពជាមួយនឹងពណ៌ដែលចេញពីអំពូល ប៉ុន្តែភាពចាស់នៃអំពូលនិងប្រភេទអំពូលមានច្រើន ដូច្នេះត្រូវកែតម្រូវមិនចេះចប់។

ក្នុងការថតទោះតាមវិធីណាក៏ដោយ ឧទាហរណ៍តាមរយៈការធ្វើអោយម៉ាស៊ីនកាមេរ៉ាកំណត់ដោយស្វ័យប្រវត្តិ ឬអង្គចងចាំទូទៅក៏ដោយ វាពិបាកក្នុងការបង្កើតឡើងវិញនូវពណ៌នៃវត្ថុ ឬប្រភពពន្លឺដែលត្រូវថត។ ការថតរូបវត្ថុគ្មានពណ៌ឆើត (ពណ៌សឬពណ៌ប្រផេះស្រាល) ជាមួយម៉ាស៊ីនកាមេរ៉ា យើងចាំបាច់កំណត់យក Costume White Balance ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរប្រភពពន្លឺនីមួយៗ ។

ករណីការកំណត់មុខងារ «Custom» ដោយប្រើម៉ាស៊ីន Canon

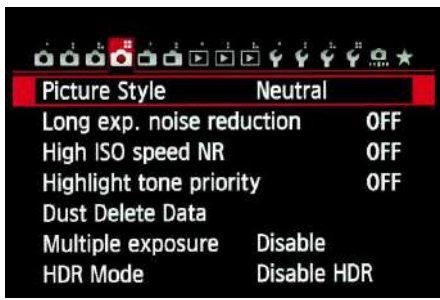
របៀបក្នុងការកំណត់មុខងារ មានវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នាអាស្រ័យលើកាមេរ៉ា ដូចជាវិធីជ្រើសរើស White Balance និងរូបផ្ទាំងតំណាងការថតលើក្រដាសពណ៌ស។ ឬក៏ប្រើវិធីដោយកំណត់មុខងារជាមុន បន្ទាប់ចាប់ថតរូបផ្ទាល់តែម្តង។

ការថតដោយកែសម្រួល White Balance ដោយដៃ និងប្រើអំពូលភ្លើង

ផ្ទៃខាងក្រោយពណ៌ប្រផេះត្រូវបានបង្កើតពណ៌ប្រផេះឡើងវិញយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ហើយពណ៌នៃវត្ថុ គឺមានលក្ខណៈធម្មជាតិ។

ការជ្រើសរើសរូបភាព នៅពេលបង្កើតទិន្នន័យរូបភាពជាមួយកាមេរ៉ា អ្នកអាចការកែសំរួលរូបដែលនឹងចេញមកស្របទៅតាមវត្ថុដែលត្រូវថត គឺមុខងារ Picture control (ក្នុងករណីម៉ាកស៊ីនី Canon គឺ Picture style) ។

ឧទាហរណ៍ តាម "Default" ជ្រើសរើស 「Standard」 ធ្វើឲ្យមានកម្រិតពណ៌ (contrast) ខ្ពស់ដូចភ្នែកមនុស្សជាច្រើនមើលឃើញ ដូច្នេះវាបង្កើតនូវរូបភាពជិត ។ 「Portrait」 បង្កើតជារូបភាពដូចមានពណ៌ក្រហមភ្លឺនៅលើស្បែក ។ 「Landscape」 បង្កើតជារូបភាពមានពណ៌ភ្លឺ ។ ក្រៅពីនោះ គេអាចជ្រើសរើសមុខងារជាច្រើនទៀតអាស្រ័យលើប្រភេទរបស់ម៉ាកស៊ីនីកាមេរ៉ា ។

ក្នុងករណីរូបថតវត្ថុសម្បត្តិវប្បធម៌ ការបង្កើនពណ៌ខ្លាំង ឬធ្វើពណ៌ជិតហួស វាជាឧបសគ្គក្នុងការកំណត់គុណភាពរបស់រូបថតបានត្រឹមត្រូវ ដូច្នេះវាចាំបាច់ត្រូវប្រើមុខងារ 「Neutral」 ឬ 「Faithful」 (ស្រដៀងនឹងការកែពណ៌ឡើងវិញ ប៉ុន្តែមានការកែលម្អខ្លះ) ។

រូបដែលប្រើមុខងារ 「Neutral」

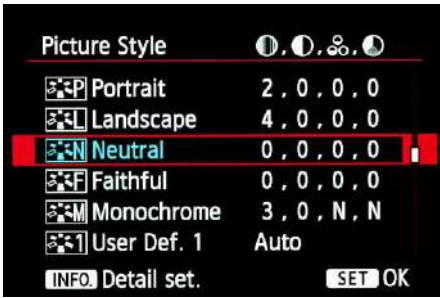
រូបដែលប្រើមុខងារ 「Standard」

រូបដែលប្រើមុខងារ 「Portrait」

រូបដែលប្រើមុខងារ 「Landscape」

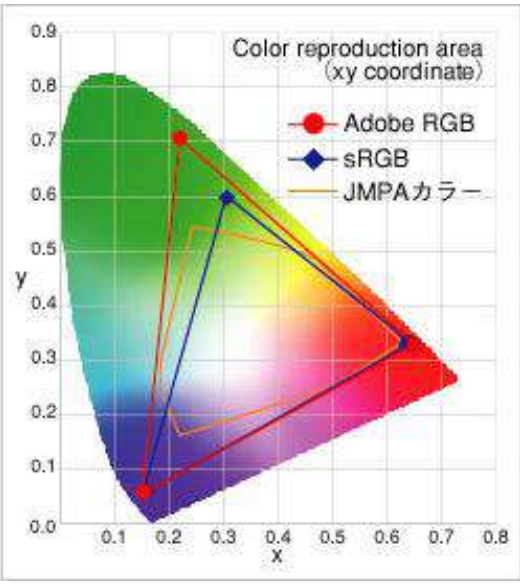

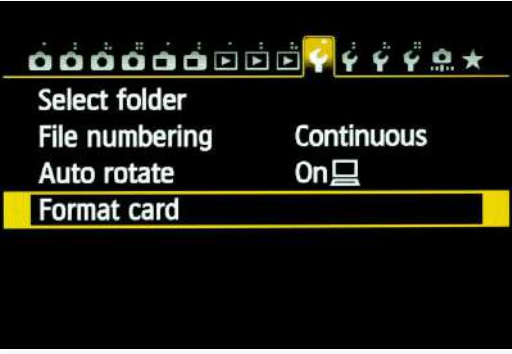
ការកំណត់អំពីរបៀបកំណត់មុខងារលម្អិត

សម្រាប់មុខងារនីមួយៗអាចកែសម្រួលភាពច្បាស់ (Sharpness) និងកម្រិតពណ៌ (contrast) បាន។ ចំពោះមុខងារ «Neutral» រាល់កម្រិតសម្រាប់កំណត់គឺសូន្យ។

ការកំណត់ទំហំពណ៌ (Color space setting) ដើម្បីបង្កើតរូបភាពពណ៌តាមបែបឌីជីថល មានសញ្ញាសម្គាល់ «ទំហំ ឬទទឹងនៃពណ៌» ដែលមានឈ្មោះថា Color space។ បច្ចុប្បន្នជាទូទៅគេប្រើមុខងារ Color Space ដែលមានឈ្មោះថា sRGB។ ដោយសារមុខងារនេះត្រូវបានកំណត់គោលដៅប្រើចំពោះឧបករណ៍ដូចជាម៉ូនីទ័រទូទស្សន៍ និងអេក្រង់ ដូច្នេះ ទំហំ ឬទទឹងនៃពណ៌ (Color Space) ដែលត្រូវបានចនាឡើងក្នុងបំណងផលិតរូបភាពរស់រវើកជាមួយនឹងការកាត់បន្ថយកម្រិតវិភាគពណ៌នៃភ្នែកមនុស្ស។ ផ្ទុយទៅវិញ AdobeRGB គឺជា Color Space ដែលមានដែនទំហំពណ៌ធំជាងបន្តិច។

ក្នុងករណីរូបថតវត្ថុសម្បត្តិវប្បធម៌ ដើម្បីអោយរូបថតនោះអាចប្រើបាននាពេលអនាគតសម្រាប់គោលបំណងផ្សេងៗដូចជាការបោះពុម្ពជាដើម ដូច្នេះចាំបាច់ត្រូវថតដោយជ្រើសយកមុខងារ AdobeRGB ដែលមានការទំហំពណ៌ Color Space ធំទូលាយ។

ការកំណត់មុខងារផ្សេងទៀតក្នុងម៉ាស៊ីនថត

មានការកំណត់មុខងារខ្លះដែលងាយនឹងភ្លេចដូចជា ថ្ងៃខែបរិច្ឆេទ និងពេលវេលានៅក្នុងម៉ាស៊ីនថត។ ប្រសិនបើការកំណត់បានត្រឹមត្រូវ វានឹងជាប្រយោជន៍ដល់ការរៀបចំ និងការគ្រប់គ្រងរូបភាពនៅពេលក្រោយ។ លើសពីនេះទៀត បើម៉ាស៊ីនថតមានមុខងារ GPS គឺជាចាំបាច់ត្រូវការ

កំណត់(setting)។

ជាចុងក្រោយ ចំពោះកាតមេម៉ូរី (Memory card) ដែលប្រើក្នុងកាមេរ៉ា ប្រសិនបើវាត្រូវបានលុប ឬ Format ចោល ដោយប្រើកុំព្យូទ័រ អាចជាមូលហេតុបណ្តាលឱ្យមានកំហុសទិន្នន័យ (Data Error) ។ ដូច្នេះកុំប្រើវិធីនេះ កាតមេម៉ូរី គឺជាស្ថាន រវាងកាមេរ៉ា និងកុំព្យូទ័រ ដូច្នេះមុនពេលថតជាការសំខាន់ណាស់ក្នុងការបង្កើតទំលាប់លុប ឬ Format ដោយប្រើកាមេរ៉ាផ្ទាល់ ។